

Desuden er vægringen ved at udføre kommunale hverv særlig uacceptabel, hvor hvervsindehaveren er lønnet og ikke kan afsættes.

Derimod synes problemet ikke at være af væsentligere betydning i forhold til udvalgene, idet udvalgene ikke medvirker i de daglige administrative processer, men arbejder ved at træffe beslutninger – og disse beslutninger kan kommunalbestyrelsen overtage, jfr. § 23 og forslaget til nyt stk. 1 i § 11. Da endvidere det enkelte udvalg i enhver henseende er overordnet sin formand, jfr. forslaget til § 22, stk. 3 og bemærkningerne hertil, opstår problemet heller ikke i forhold til udvalgsformændene, som desuden til enhver tid kan udskiftes af udvalget. Hvis formændene imidlertid er valgt i henhold til reglerne i § 65 om styrelsesmæssige mellemformer mellem udvalgs- og magistratsstyre, er de dels uafsættelige i valgperioden, dels kan de være tillagt betydelige vederlag. I disse tilfælde er der følgelig behov for, at sådanne udvalgsformænd i lighed med borgmestre og rådmænd kan fastholdes på deres forpligtelser i det kommunale hverv.

Den foreslåede bestemmelse omhandler derfor dels indehavere af kommunale hverv, hvor der til hvervet er knyttet egentlige administrative funktioner, som efter forholdets natur ikke kan overtages af kommunalbestyrelsen, dvs. borgmestre og rådmænd, dels udvalgsformænd i mellemformskommunerne, som modtager betydelige vederlag, og er uafsættelige i valgperioden.

Herudover bemærkes til de enkelte bestemmelser:

Til stk. 1 og 2. Det er fundet fornødent at sondre mellem de tilfælde, hvor vægringen er af afgrænset karakter, og de tilfælde, hvor den er grov eller gentagen. I det første tilfælde kan hensynet til kommunalforvaltningens funktion efter udvalgets opfattelse tilgodeses, når kommunalbestyrelsen konkret kan overlade funktionerne til et andet af sine medlemmer. Bliver forsømmeligheden imidlertid af grov eller gentagen karakter, synes det ikke rimeligt at lade den pågældende hvervsindehaver fortsætte. I så fald er der behov for det meget kraftige reaktionsmiddel, som suspension og eventuelt efterfølgende afsættelse er. Der henvises i øvrigt til bestemmelsen i den nye § 34, stk. 3 (jfr. § 64, stk. 3, og forslaget til § 65, stk. 4) om funktionsvederlag til medlemmer, der fungerer i disse situationer.

Til stk. 3. Det er forudsat, at indenrigsministeren foretager en tilbundsgående prøvelse af suspensionsbeslutningen, og at ministeren herved særligt påser, at suspensionen har baggrund i egentlige

administrative forsømmelser og ikke er udslag af politisk forfølgelse.

Til stk. 4. Bestemmelsen skal sikre, at der altid bliver foretaget en domstolsprøvelse af suspensionsbetingelserne, når en suspension har fundet sted, og bliver således en yderligere garanti for, at en indskriden af denne indgribende karakter kun kan ske, når der foreligger forsømmelighed i hvervet af grov og gentagen karakter. I modsætning til den begrænsede overladelse af funktioner efter stk. 1 og suspensionen efter stk. 2 og 3, hvor kommunalbestyrelsesflertallet udpeger den midlertidige afløser, betyder den endelige afsættelse, at de almindelige regler om nybesættelse træder i kraft.

I magistratsstyrede kommuner (§ 64) og i kommuner, der er omfattet af forslaget til § 65 (mellemformskommuner), betyder det, at den gruppe, som har valgt den afsatte rådmand eller udvalgsformand, genbesætter hvervet.

Denne forskel begrundes med, at det tungtvægende hensyn på det korte sigt er hensynet til kommunens funktion, mens der – hvis indgrebet bliver permanent – må ske en genoprettelse af den politiske balance, som i øvrigt er fastlagt i styrelsesloven.

Til stk. 5. Reglen om to tredjedeles løn i suspensionsperioden svarer til reglerne i tjenestemandsløvgivningen. Henset til de særlige forhold i den i bestemmelsen beskrevne situation, kan det imidlertid ikke udelukkes, at det i særligt graverende tilfælde – f. eks. hvis borgmesteren eller udvalgsformanden kun har fungeret meget kort tid og ikke har opgivet sit private erhverv – kan virke stødende, at der udbetales vederlag overhovedet. Der er derfor åbnet mulighed for, at kommunalbestyrelsen, hvor omstændighederne taler herfor, kan lade vederlaget bortfalde helt. Der kræves indenrigsministerens samtykke til enhver reduktion i vederlaget, og også i denne situation må indenrigsministeren særligt påse, at der ikke er tale om politisk forfølgelse.

Til § 2

Til nr. 1

Forslaget svarer til 1. pkt. i det foreslåede nye stk. 1 i § 11 i lov om kommunernes styrelse. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 2.

Til nr. 2

Forslaget svarer til den foreslåede affattelse af § 15, stk. 1 og 2, i loven om kommunernes styrelse. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 3.